

Svētki

Ilgā gaidīti (očekávaný) un allaž (vždy) mazliet par īsu – tādi teju (téměř) vai ikvienam šķiet svētki (slavnost). Vienlaikus kopīga (společný) gatavošanās svinībām (oslava) un īpašu notikumu atzīmēšana (slavit) ir ļoti būtiska (podstatný), lai saliedētu (stmelit) ģimenes un draugus, ļaujot būt laimīgiem (šťastný) arī ikdienā (všední den). Analizējot Latvijas iedzīvotāju svētku svinēšanas paradumus (zvyklosti), noskaidrots (zjistit), ka tradicionāli populārākie svētki ir Vecgada vakars (Silvestr) un Ziemassvētki (Vánoce), bet Lieldienas (Velikonoce) ierindojas trešajā vietā. Savukārt svētku svinēšanas (slavit) veidos (způsob) stabila tradīcija ir kopīga (společný) ģimenes maltīte (jídlo/stolování).

Arī Līgo vakars ir starp (mezi) populārākajiem svētkiem, kurus svin praktiski visi Latvijas iedzīvotāji. Tikmēr Latvijas Republikas Proklamēšanas dienu (18.nov.) atzīmē 70% iedzīvotāju. Tikpat (stejně) populāra ir arī Mātes diena (Den matek). Turpretim Tēva diena (Den otců) vēl nav iedzīvojusies (ustálit se) kā pastāvīga (stálý) tradīcija un to svin vien nedaudz vairāk kā trešdaļa (třetina).

Kā būtiska visu populārāko svētku svinēšanas scenārija daļa tiek minēta (se uvádí) svinīga (slavnostní) maltīte kopā ar ģimeni, kas bieži vien (často) tiek papildināta (doplňovat) ar svētkiem raksturīgām (typický) aktivitātēm ģimenes lokā (rodinný kruh). Arī Lieldienas lielākā daļa iedzīvotāju pavada (trávit) pie svētku galda un vien piektdaļa (pětina) plāno apmeklēt (navštívit) publiskus pasākumus (akce). Televīzijas pārraižu (pořad) vērošana (sledování) kā svētku laika paradums visbiežāk tiek saistīts (spojit) ar Jaunā gada un 18. novembra atzīmēšanu, kad šādi laiku pavada trešdaļa iedzīvotāju. Publiski svētku pasākumi visaktīvāk tiek apmeklēti Līgo vakarā un 18. novembrī, kad arī ir visplašākais (nejširší) dažādu notikumu (událost) piedāvājums (nabídka).

Daudzos gadījumos svētku sajūtas (pocit) radīšanai pietiek vien ar ģimenes būšanu (bytí) kopā (spolu).

Svētku maltīti ģimenes lokā kā neatņemamu (nedílný) visu svētku iezīmi (rys) visbiežāk norāda (uvádět) Latvijas iedzīvotāji vecumā pēc (ve věku nad) 35 gadiem, kad, ļoti ticams (vērohodně), tieši viņi ir ģimenes svētku norises (průběh) organizētāji.

Daļa (část) svētku svinēšanas paradumu (zvyk) tiek mantoti (dědit) no vecākiem vai pārņemti (přebírat) no citiem laikabiedriem (současník), taču ikvienam ir iespēja radīt savus oriģinālus svētkus vai arī veidot kā noturīgas (trvalý) tradīcijas un pārvērst (přeměnit) par maziem svētkiem dažādas konkrētās ģimenes iecienītas (oblíbený) nodarbes (činnost). Vispopulārākie individuālie svētki Latvijas iedzīvotāju vidū ir ģimenes locekļu dzimšanas dienas (narozeniny) svinības. Tiem seko (následovat) visdažādākās tematiskās ballītes (večírek), piemēram (například), zemeņu (jahodový) balle (ples) jūnijā, ballītes ar pārgērības (převlékání), dārza svētki (zahradní slavnost) maijā un oktobrī neatkarīgi (nezávisle) no klimata, ražas (úroda) svētki, Zvejnieku (rybáři) svētki un neskaitāmas (nespočetný) citas katrai konkrētajai ģimenei būtiskas (významný) dienas.

Daudzos gadījumos svētku sajūtas (slavnostní pocit) radīšanai (vytvoření) pietiek (stačí) vien ar ģimenes būšanu kopā, tāpēc starp svētkiem tiek minētas arī kopīgas brīvdienas (volný den) maltītes, baznīcas (kostel) apmeklējums, radu (přibuzný) satikšanās (setkání), talkas (společná práce), kapusvētki. Tāpat tiek atzīmēti arī pāru (pár) attiecībām (vztah) būtiski notikumi un par svētkiem pārvērsta pat kopīga sniegavīra celšana (stavení sněhuláka), algas (výplata) diena, iepirkšanās (nákup) vai vienkārši omulīgi (pohodlný) piektdienas vakari visiem kopā.